

Ting. Jeg vil derfor meget bede om, at dette Spørgsmaal atter maa blive taget op til velvillig Overvejelse her, og i saa Henseende fortrøster jeg mig til, at den højtærede Minister ved Forhandlingen i det andet høje Ting udtalte sig særdeles velvilligt om de saakaldte danske Jurister og deres Kvalifikationer som Jurister. Jeg udleder af disse Udtalelser et Haab om, at der ikke fra den højtærede Ministers Side vil fremkomme Vanskeligheder for at naa til Enighed angaaende en Ændring paa dette Punkt. Jeg skal, som sagt, henstille det til videre Overvejelse i Udvalget.

Jeg vil gerne samtidig berøre et andet Punkt, nemlig med Hensyn til de juridiske Kandidater, der nu gaar som Amts- og Retsbetjentfuldmægtige, og som har beklædt saadanne Stillinger i en lang Række Aar. Den Gang de slog ind paa denne Bane, gjorde mange af dem det i Haab om at opnaa Dommer- eller andre juridiske Embeder, men en Del af dem ser sig nu afskaaret derfra ved de strengere Eksamenskrav, som stilles til juridiske Kandidater for at opnaa Dommerembeder og forskellige andre Embeder. Jeg vil henstille, om der ikke her kunde ske en Ændring med Hensyn til de ældre, vel-tjente, praktisk dygtige, juridiske Kandidater, som har en lidt mindre Eksamen end den, der fremtidig kræves. Dette er noget, jeg gerne vilde henstille til Overvejelse, men jeg skal i øvrigt ikke komme dybere ind paa det her.

Hvad der ellers kan være at omtale af mindre Punkter, skal jeg vente med til Forhandling i Udvalget. Jeg skal imidlertid indrømme den højtærede Minister, at det vilde være rart at faa fremmet Lovforslaget saa hurtigt som muligt, og jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at trods det, at Forslaget nu vil blive foreslaaet henvist til et Udvalg, sker det ikke med den Bagtanke, at Udvalget ikke skulde arbejde saa hurtigt som overhovedet muligt. Vi fra vort Partis Side vil, ligesom jeg gaar ud fra, at de andre Partier vil, behandle Forslaget saa velvilligt som muligt i enhver Henseende og i hvert Fald begrænse vore Krav til ikke at omfatte flere Ændringer eller flere nye Punkter, end vi synes paakrævet.

Godsvesen: Fra en vis Side set er det naturligvis altid lidt kedeligt, at man skal foretage ret betydelige Forandringer i en systematisk Lov, endnu forinden denne Lov er traadt i Kraft; men naar Nødvendigheden melder sig, maa man bøje sig

for den, og jeg er enig i, at naar man overhovedet skal skride til at foretage Ændringer i Retsplejeloven, saa er det rigtigt ikke at blive staaende ved det absolut nødvendige, men at udstrække Ændringerne til de Punkter, som man kan blive enig om, og hvor man mener, at det er hensigtsmæssigt at foretage en Forandring. Derimod kan der naturligvis ikke være Tale om ved en Lov som denne at røre ved de Punkter, hvorom der har været væsentlig Uenighed, og navnlig ikke ved Retsreformens Hovedprincipper. Jeg skal derfor heller slet ikke komme ind paa Retsreformens Hovedprincipper, end ikke paa det, som efter min og mine Venners Mening er Hovedfejlen ved Retsreformen, nemlig Indførelsen af Nævningeinstitutionen, skønt ganske vist det, der er passeret ude i den store Verden, siden vi sidst behandlede Retsreformen, nok kan give noget at tænke paa i den Henseende. Det, der er foregaaet i Frankrig i de allersidste Dage, forekommer mig endog meget stærkt at understrege det, som har været vor Hovedindvending mod Nævningeinstitutionen, nemlig at Nævningerne er overmaade tilbøjelige til at lade sig bestemme af uvedkommende Hensyn.

Naar jeg nu skal gøre nogle Bemærkninger om Lovforslagets Indhold, skal jeg lige saa lidt som den højtærede Minister og den ærede foregaaende Taler (Nygart) gennemgaa alle Paragrafferne. Paa mange Punkter kan jeg nøjes med de Bemærkninger, der allerede er fremkommet ogsaa fra mit Partis Side i Folketinget, saa vel som de Betragtninger, der findes dels i Lovforslagets Motiver, dels i Folketingsudvalgets Betænkning. Jeg skal indskrænke mig til at gøre nogle Bemærkninger om de Paragraffer i Lovforslaget, hvor jeg enten mener at have noget særligt at sige, eller hvor jeg endog mener, at der maatte kunne gøres Indvendinger.

I § 2 foreslaas Oprettelse af Handelsretter udenfor København. Det er en Reform, jeg hilser med den allerstørste Glæde. Jeg vil overhovedet være glad, hver Gang der kan tilvejebringes en Forbindelse mellem Retsplejen og den praktiske Sagkundskab. Hvis man skulde kunne gaa videre ad den Vej senere i Tiden, vil jeg stadig være villig til at modtage saadanne Forslag til den velvilligste Overvejelse. Af tilsvarende Grunde som dem, der fører mig til at glæde mig over § 2, er jeg ogsaa særdeles veltilfreds med Lovforslagets § 33, der tilvejebringer en Forbindelse mellem